

Kanické listy

1/2021 únor

20. výročí založení
Dobrovolného
svazku obcí
Časnýř

Slovo redakce

Milí čtenáři,

s potěšením vám přinášíme první číslo dalšího ročníku Kanických listů a rok 2021 začínáme v novém formátu. Novinkou je i nová redakční e-mailová adresa redakce@obeckanice.eu, na které nás můžete kontaktovat. Doufáme, že budete s drobným vylepšením spokojeni a pročtete se s námi celým číslem až do konce.

Tentokrát vás kromě již zavedených rubrik čeká ohlédnutí za činností mikroregionu Časnýř, od jehož založení letos uplyne 20 let. K tomuto výročí se váže mnoho aktivit, o kterých vás budeme v našem časopise postupně informovat.

Provedeme vás kanickým katastrem a možná odhalíme místa, jejichž názvy pro vás budou překvapením, v rámci historického seriálu se vrátíme na Obřanský hrad a na výlet se tentokrát můžete vydat na Strhovec. SDH Kanice osvětlí význam zvukových sirén a v seriálu o místních řemeslech a koníčcích se seznámíte s terapeutkou Silvií

Rysovou. O tom, že v časech, které kulturním podujetím nepřejí, není třeba klesat na mysli, vás snad přesvědčí místní literární tvorba.

Ráda bych také poděkovala za váš zájem a narůstající počet ohlasů na práci redakce Kanických listů. Stává se již pravidlem, že dostáváme písemné podněty a dokonce i příspěvky od našich věrných čtenářů. Vězte, že jsme za ně velmi vděční. Dodávají nám energii a radost do další práce. Děkujeme!

Milí čtenáři, přeji vám pohodu, klid a zdraví a budu se s vámi těšit na další setkání!

za redakci Hana Rakšány Dvořáková

Obsah čísla

Slovo starosty	3	Kultura	16
Zprávy kanického zastupitelstva	4	Hasiči	17
Aktuálně o odpadech III.	5	Z farnosti	19
Napsali nám...	5	Sport v obci	20
Z kanické kroniky	6	Obřanský hrad II.	22
Téma – Dobrovolný svazek obcí Časnýř	8	Kam na výlet	23
Kanická řemesla a koníčky	12	Meteookenko	27
Zprávičky z MŠ a ZŠ	14	Kalendář akcí	28

Slovo starosty

Vážení a milí občané Kanic, ani jsme se nenadáli a první měsíc v novém roce je za námi. Přeji vám všem jen to dobré v roce 2021, především pevné zdraví a hodně sil v boji s pandemií Covid-19, která stále znepřjemňuje a komplikuje naše životy.

I přes nelehkou situaci mám pro vás hned začátkem roku dobrou zprávu. Část zdravotního střediska, konkrétně zubní ordinace, prošla koncem loňského roku ve vnitřních prostorách rozsáhlou rekonstrukcí. Posuďte sami, jak působí zrekonstruované prostory ordinace (ukázka – viz foto). Nyní je již ve zkušební provozu a bude poskytovat stomatologickou péči v naší obci. Velké poděkování patří manželům Moravcovým, kteří tuto rekonstrukci zrealizovali z vlastních finančních zdrojů, a především paní MDDr. Mgr. Simoně Moravcové Balkové Ph.D., která zde bude působit jako zubní lékařka společně se svou zubní asistentkou. Registrace 70 nových pacientů již proběhla, s další vlnou registrací paní

doktorka počítá z organizačních důvodů ve druhé polovině roku 2021. Pokud se máte zájem zaregistrovat, informujte se telefonicky v ordinaci na tel. čísle 604 221 770. Víím, že zubní ordinace nepatří k místům, kde by člověk dobrovolně trávil čas, ale věřím, že příjemné moderní prostředí spolu s odbornou a profesionální péčí přispěje a ovlivní postoj některých z nás k zubním lékařům.

Přál bych si, aby nám letošní rok umožnil více možností a příležitostí, jak se společně setkávat, ať už na kulturních, sportovních či společenských akcích, tak i v soukromí. Za obec a celé zastupitelstvo krásné a klidné prožití jarního období.

Vlastimil Minařík, starosta obce

Pranostiky od března do června

Leží-li kočka v únoru na slunci, jistě v březnu poleze za kamna.
Zima, kterou Tomáš nese, dlouho námi ještě třese (7. 3.).
Na svatého Řehoře čáp letí od moře, líný sedlák, který neoře (12. 3.).
Studený a mokrý duben plní sklepy a sudy.
Když na Velký pátek hřmí, na poli se urodí (1. 4.).
Přijde-li před Jiřím bouře, bude dlouho za kamny dobře (24. 4.).
Jsou-li májové hříby červivé, bude suché léto.
Svatý Florián si ještě může nasadit sněhový klobouk (4. 5.).
Urban krásný, vyjasněný – hojným vínem nás odmění (25. 5.).
Co v červnu nedá do klasu, červenec nažene v času.

Karel Hynšt

Vážení občané, opět vám přinášíme stručné shrnutí některých důležitých rozhodnutí zastupitelstva obce (ZO) za předešlé měsíce. Podrobnosti naleznete v zápisech ze zasedání zastupitelstva obce zveřejňovaných na webu obce zde: <https://www.obeckanice.eud.cz/usneseni-ze-zasedani/>

Usnesení číslo 8/4/2020:

ZO schválilo smlouvu o dílo na zpracování změny č.1 územního plánu obce Kanice firmou ing. arch. Barbora Jenčková, Jugoslávská 75a, 613 00 Brno. Cena díla činí 199 650,00 Kč vč. DPH.

Usnesení číslo 8/5/2020 a 8/6/2020:

ZO schválilo smlouvy o sdružených službách dodávky elektřiny a plynu pro obec Kanice s firmou E.ON Energie, a.s.

Usnesení číslo 9/1/2020:

ZO schválilo rozpočet obce Kanice na rok 2021. Rozpočet je zpracován jako vyrovnaný ve výši 24 636 100,00 Kč.

Usnesení číslo 9/4/2020:

ZO schválilo smlouvu na užívání právního informačního systému CODEXIS GREEN od společnosti ATLAS consulting spol. s r.o., Výstavní 292/13, 702 00 Ostrava, IČ 46578706, na dobu pěti let za celkovou cenu 50 820,00 Kč vč. DPH.

Usnesení číslo 9/5/2020:

ZO schválilo dodatek č. 2 Rozvojového strategického dokumentu obce Kanice.

Usnesení číslo 1/1/2021 a 1/2/2021:

ZO zvolilo nového člena finančního výboru Jana Krse a nového předsedu finančního výboru Ing. Radima Vašíka, který nahradil odstoupivšího předsedu finančního výboru Ing. Vladimíra Kalivodu. Finanční výbor tedy bude nadále pracovat ve složení: Ing. Radim Vašík (předseda), Ing. Václav Mikulášek, Ing. Jan Horáček, RNDr. Pavel Kavan, CSc. a Jan Krs.

Usnesení číslo 1/3/2021:

ZO schválilo inventarizaci majetku obce Kanice k 31. 12. 2020. Účetní hodnota majetku obce Kanice činila ke dni 31. 12. 2020 celkem 137 041 485,59 Kč, přírůstek za rok 2020 činil plus 490 494,54 Kč.

V prosinci 2020 rezignoval na mandát zastupitele Ing. Vladimír Kalivoda. **Novým zastupitelem** se stal první náhradník na kandidátce KDU-ČSL **Ing. Radim Vašík**, který na lednovém zasedání zastupitelstva obce složil slib člena zastupitelstva obce.

Aktualita

Petr Ševčík st.

Dne 3. února vydal Odbor územního plánování a stavebního řádu Krajského úřadu JMK na základě stížnosti obce Kanice závazné stanovisko, jímž ruší kladné stanovisko oddělení územního plánování a památkové péče Odboru výstavby MěÚ Šlapanice k dodatečnému povolení černé stavby betonové

ohrady MUDr. Kuncové na Prskové (viz článek Alcatraz v čísle 1/2019). Takové oplocení je označeno v tomto prostoru za nepřípustné. Nyní očekáváme, jak si s problémem poradí Stavební úřad Bílovice nad Svitavou.

Nový zákon o odpadech

Dnem 1. 1. 2021 nabyl účinnosti nový zákon č. 541/2020 Sb., o odpadech. Pro občany se s novou právní úpravou odpadů zatím nic nemění, přesto obec a posléze i občany důsledky nového zákona v budoucnu neminou.

Cílem nového zákona je především omezit vznik odpadů a významně rozšířit jejich opětovné zpracování. Prostředkem k naplnění těchto cílů je například znatelné navýšení poplatků za skládkování odpadů, požadavek na větší podíl zpětného využití odpadů či povinnost obcí zajistit, aby odděleně soustředované recyklovatelné složky komunálního odpadu tvořily od roku 2025 alespoň 60 %, od roku 2030 alespoň 65 % a od roku 2035 alespoň 70 % z celkového množství komunálních odpadů. To s sebou s vysokou pravděpodobností přinese další zdražení služeb odpadových firem a zvýšení nákladů na provozování systémů odpadového hospodářství obcí.

Zastupitelstvo naší obce navržené navýšení poplatku za odpady pro rok 2021 na 600 Kč za osobu rozdílem jednoho hlasu nepřijalo a poplatek tak zůstává v nezměněné výši 500 Kč na osobu (již od roku 2010). Poplatek ve stávající výši však již není schopen pokrýt náklady na systém odpadového hospodářství obce a obec tak na něj ze svého rozpočtu doplácí stále vyšší částky (za rok 2018 činil doplatek obce 107 509 Kč, za rok 2019 již 161 882 Kč a v roce 2020 doplácela 304 005 Kč).

Sohledem na výše uvedené se domnívám, že v budoucnu se přiměřenému navýšení poplatku za odpady bohužel nevyhneme.

Dobrou zprávou však je, že množství vyprodukovaného směsného komunálního odpadu (toho v černých popelnicích) a tím i výši poplatku za odpady máme všichni ve svých rukou. Proto prosím, abychom pokud možno dodržovali tři základní pravidla, díky nimž můžeme společně omezit množství směsného komunálního odpadu:

- 1. Nejlepší je, když odpad vůbec nevznikne (omezme používání jednorázových obalů).**
- 2. Důsledně třídme odpad (za vytríděný plast, papír a sklo dostane obec zapláceno, ale skončí-li tento odpad v černé popelnici, musí zaplatit obec).**
- 3. Biologicky rozložitelný odpad z kuchyně kompostujeme (kompostování nás nestojí nic, ale za uložení tohoto odpadu do černých popelnic musí obec zaplatit).**

Děkuji všem občanům za zamyšlení a spolupráci.

Napsali nám...

Stal se malý zázrak

Karel Hynšt

V Srnčí studánce nad Kanicemi začala v půlce listopadu po více než pěti letech opět proudit voda.

Vyschlá studánka všechny návštěvníky lesa trápila a málokdo věřil, že se v ní voda ještě kdy objeví. Díky vydatným podzemním srážkám a možná i jiným neznámým okolnostem se stal zázrak a voda opět teče nejen z trubky, ale i z pramenů pod a nad studánkou. Přesto, že se studánka nachází v babickém katastru, je to velká atrakce i pro návštěvníky z Kanic. Jezírko pod studánkou je již plné vody a procházka sem každého rozhodně potěší. K tématu studánek v okolí Kanic se vrátíme v některém z dalších čísel Kanických listů.

Bohužel ani naše docela opečovávaná obec uprostřed krásné přírody není uchráněna projevů vandalismu.

V poslední době došlo k úmyslnému ničení kulturně-sportovního areálu za školou. Začalo to rozdělováním ohně za krytou plochou areálu. Poté se na zadní části přístřešku a skladu vyřádili sprejeři (viz foto). A ve středu 27. ledna našel místostarosta obce vytrhané desky plotu (tloušťka 4 cm!), které potom pachatelé spálili na ohni. Protože v tomto případě jde již o značnou škodu, a navíc vzniká nebezpečí požáru dřevěných staveb kulturně-sportovního areálu, byl případ předán k řešení Policii ČR. Dva školou povinní pachatelé byli již odhaleni a překvapení rodiče sami

navrhli „odměnu“ ve formě veřejně prospěšných prací.

Úmyslné poškozování je zřejmé rovněž u multifunkčního hřiště na Bukové, kde je po vrstvách záměrně odloupávána překližka obložení.

Obracíme se tímto na rodiče, aby své děti v odpovídajícím věku upozornili na zde uváděné skutečnosti a nebezpečí takového konání. Budeme žít v takovém prostředí, jaké si sami připravíme.

Děkujeme za pochopení.

Z kanické kroniky

Hana Rakšány

Kanický místopis

Žádná obec u nás snad není rozlohou natolik malá, aby nemohla ve svém místopisu pojmut celou škálu pojmenování jednotlivých lokalit. Již od samotných počátků existence jednotlivých obcí si jejich obyvatelé zjednodušovali orientaci pojmenováváním význačných lokálních cest, statků, pahorků, okolí vodních toků apod. Většina těchto pojmenování vycházela z charakteristiky daného místa, z majetkových nároků, či navazovala na historické události nebo pověsti vážící se k danému místu.

Projděme se společně našimi Kanicemi a ujasněme si, jak se jednotlivé lokality nazývají, popř. jaké jsou historické souvislosti těchto názvů. Doufám, že následující informace přijdou vhod zejména občanům, kteří se do Kanic přestěhovali. Za poskytnutí

cenných detailů děkuji především paní Věře Mikuláškové, která se mnou jednoho mrazivého lednového odpoledne Kanice s mapou v ruce prošla a kanický místopis se mnou zmapovala. Dalším zdrojem informací mi byla **Kanická kronika**

a publikace **Historie a současnost obce Kanice 1365–2015**, která byla vydána roku 2015 k 650. výročí nejstarší dochované zmínky o obci. Oba zdroje jsou k nahlédnutí v místní obecní knihovně.

Katastr naší obce historicky zaujímá rozlehlou plochu zasahující od Řícmanic k Ochozi u Brna a dále až k oblasti Velké Klajdovky. V současnosti činí celková výměra katastru 823 ha, ale původně bylo území rozsáhlejší. **Kanická kronika** uvádí prodej části pozemků kanického katastru obci Břilovice nad Svitavou, a to oblast tzv. Palackého údolí za úplatu 60 000 Kč, ke kterému došlo v roce 1924. Dále došlo k prodeji oblasti Na Vyhliďce obci Řícmanice, jenž proběhl na konci 20. let 19. století za úplatu 2 000 Kč. K poslednímu prodeji došlo v roce 1962, kdy přešla pod katastr města Brna oblast s hostincem a hájenkou Na Klajdovce.

Zřejmě nejstarší zachovaná mapa katastru pochází z roku 1826, kde jsou vyznačeny následující územní části obce: Buková, Mezi žlebem, Březinsko, Hranice, Chocholky a Prskov.

Vlastivěda moravská, Místopis Moravy z roku 1897 potom uvádí seznam tratí (cest) vedoucích napříč celým kanickým katastrem: v Kaničkách, Čertolije, Noviny, Hranice, Ubecko, za Jezerem, na Březinsku, v Jeseni, v Křtínsku, Záhumení, Buková, Soudník, Prskov, Lávečné; dále lesů: Šumbera, Cvilina, Roviny, Hradisko, Kerhádky, Valchov, Obůrky, Hády a Skalky; polí: u Branky, u Boží muky, u Praku, u Čihadla, u Smolničky, v Hlavách, v Hlavičném, nad Hlavičným;

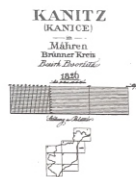
Katastr Kanic dnes.

a luk: Smolničky, v Kaničkách, Krošina. Mnohá z těchto míst jsou dnes již jen těžko dohledatelná.

Názvy jsou to rozmanité a občas na výslovnost poněkud krkolomné, ale vesměs poetické. Paní Mikulášková mi poskytla možná vysvětlení původu alespoň několika z nich. Tak např. v **Jeseni** by mohlo

Katastrální mapa z roku 1826.

Katastrální Plan

poukazovat k jasanům. Těmto stromům se v nářečí říkalo právě **Jesen**. Cesta z Jesení lemovala **Březinsko** a vedla k tehdejší hlavní vozové cestě do Křtin. Březinsko samotné potom ukazovalo na sousedící katastr Březiny. Stejně tak **Křtinsko** se vázalo k sousedství s katastrem Křtin a **Ubecko** k sousední obci Ochoz u Brna, dříve Ubetz. **Lávečné**, které najdete na pomezí Chocholek a Prskova, se odvozovalo od tzv. *lavic*, pozemků umístěných stupňovitě nad sebou. Z Lávečného se časem stalo **Hlávečné**, zřejmě zkomolením původního názvu nebo jeho nepochopením. **Záhumení** potom odkazuje na lokalitu za humny, dnešní oblast nové výstavby na louce vedoucí od Obnovy k Březinsku.

Paní Mikulášková mi při společné procházce Kanicemi ukázala několik zajímavých lokalit, které na původních mapách ani zaznamenány nejsou. Tak např. v dolíku pod hasičskou zbrojnicí, v místech domů č.p. 28 a 45, se vždy říkávalo **Na jezeře**. Traduje se totiž, že v těchto místech se nachází podzemní krasové jezero. Za Jesení (pod Březinskem) se zase říkávalo **Krchůvky**. Název sám napovídá, že jde o místo posledního odpočinku, tzv. morový nebo choleryový hřbitov. Marně byste ovšem na místě hledali známky původního užití. Pomyslnou pietu obětem zákeřných nemocí zde podtrhuje fakt,

že místo není součástí žádné zástavby. Území nad Bukovou se říkávalo **U vápenic**. Zřejmě odkazovalo na rozsáhlé vápenky v okolních lesích, kde obyvatelé těžili vápenec a pálili dřevěné uhlí. Přímo na Bukové byly kdysi tzv. **píšečňáky**, tedy místa, kde se těžil červený písek, hojně místními obyvateli využívaný zejména ve stavebnictví. Pro zajímavost, další píšečňák je dodnes patrný na Chocholkách „u Iva“. Dnes si na místě můžete posedět vedle sochy českého Iva a pokochat se pohledem dolů do vesnice. **Soudník** nebo **Soudničky** je zase úzký pás pozemků vinoucích se pod okály u základní školy až dolů směrem k vodárně.

Milí čtenáři, doufám, že tato malá procházka naší obcí a její historií vás zaujala, že jste se možná dozvěděli nové skutečnosti o místech, ve kterých žijete, do kterých se chodíváte projít, nebo do kterých se právě díky tomuto článku teprve vydáte. Pamětníci mi snad odpustí, pokud jsem se ve svém malém výzkumu dopustila nějakých nepřesností. Budu velmi vděčná, když mi své postřehy napíšete na adresu redakce@obeckanice.eu. Ráda bych totiž toto téma společně s paní Mikuláškovou zpracovala do Kanické kroniky a zachovala tak kanický místopis pro budoucí generace.

Téma – Dobrovolný svazek obcí Časnýř

Blanka Kalivodová

Dne 17. 10. 2001 podepsali starostové obcí Bílovice nad Svitavou, Babice nad Svitavou, Řícmanice, Ochoz u Brna a Kanice zakládací listiny a stanovy Dobrovolného svazku obcí (DSO) Časnýř. V letošním roce to bude 20 let. Název svazku vznikl podle jména potoka, který protéká všemi obcemi s výjimkou Babic n. Sv. (voda prostě do kopce neteče).

Proč se zakládají svazky obcí? Mají pro obce a jejich obyvatele význam? Co Časnýř dokázal za dobu své existence? Zkusíme na tyto i jiné otázky odpovědět.

Prvotním impulzem ke společnému postupu výše uvedených obcí bylo zavádění integrovaného dopravního systému (IDS). Původní systém se od dnešního lišil, mezi všemi pěti obcemi jezdilo více spojů. Vyžadovala to spádovost do ordinací lékařů, dětí do škol, školek apod. A právě zdravotnictví,

sociální služby, školství, ochrana životního prostředí, péče o krajinu, odpadové hospodářství a cestovní ruch jsou dalšími body činnosti svazku.

Než se budeme věnovat odvětví cestovního ruchu, které je z činností v současné době asi nejviditelnější, připomenu stavbu domu s pečovatelskou službou v Bílovicích n. Sv., na kterou přispěly menší částkou i obce svazku. Občané těchto obcí se mohou v případě potřeby na správu domu obrátit.

Prvním velkým projektem DSO Časnýř byla stavba cyklostezky Brno-Obřany – Bílovice n. Sv. Ta je součástí mezinárodního koridoru č. 5 Vídeň–Krákov, známého jako „**Jantarová stezka**“. Cyklostezka vede podél řeky Svitavy od konečné tramvaje v Obřanech k bílovické sokolovně. V délce 3 714 m byla stávající cesta upravena, místy rozšířena a osazena bezpečnostními prvky. Byl položen nový asfaltový povrch, který vyhovuje jak cyklistům, tak in-line bruslařům. Stavba byla dokončena v roce 2009 a je snad nejoblíbenější cyklostezkou v okolí Brna. Frekvence cyklistů a bruslařů je tak vysoká, že bylo nutné odklonit z této cesty pěší turisty, aby nedocházelo ke kolizím. Ve spolupráci s Klubem českých turistů byla červená turistická značka odvedena na druhý břeh Svitavy. Ale i tato cesta musela být upravena, a to hlavně kolem hřiště za bílovickým nádražím a potom stavbou kovových schodů k překonání skalního převisu. Na financování menších úprav, oprav a údržby se obce skládají ze svých rozpočtů, cyklostezka ale byla hrazena z evropských a státních fondů a s příspěvím Jihomoravského kraje.

Ve stejném období se stavěla i druhá cyklostezka (lesní cesta) „**Nad Klajdovkou**“. Hlavním cílem této stavby bylo přesunout cyklisty z velmi frekventova-

né, ale úzké a nepřehledné silnice z Brna-Líšně do Ochozi u Brna. I v tomto případě se rozšiřovala a upravovala stávající cesta pro pěší, která vede souběžně se silnicí. Povrch této cesty ale musí být z přírodního materiálu, protože prochází přírodní rezervací. Byl proto použit tzv. minerální beton – utužená kamenitá prosívka. Během deseti let se ale tento povrch rozdrobil, na cestě se vytvořily koleje a cyklisté se začali znovu vracet na silnici. Proto byla v roce 2019 provedena generální oprava povrchu za finančního příspěví Jihomoravského kraje a Statutárního města Brna. Cyklostezka vede od restaurace Klajdovka v Líšni lesem kolem silnice až k odbočce k Archivu bezpečnostních složek a končí u vodojemu na rozcestí Říčky. Toto místo není bezpečné, je v nepřehledné zatáčce. Proto byl v loňském roce vytvořen projekt na prodloužení cyklostezky až nad benzinovou pumpu. Projekt byl schválen, bylo uděleno stavební povolení a v současné chvíli byl vybrán i zhotovitel stavby. Ta by měla být v létě hotova a předána do užívání.

O možnosti rozšíření cyklostezek na území DSO Časnýř se zabývají především starostové Ochozi u Brna a Babic n. Sv. Nechávací zpracovat studii proveditelnosti trasy mezi těmito obcemi.

Jantarová stezka údolím Svitavy.

Stavba schodů na červené turistické značce.

Dům přírody Moravského krasu na Skalním mlýně.

Katastr většiny obcí se nachází v oblasti Moravského krasu, proto se i Časnýř podílí na činnostech tohoto regionu. Je jedním ze zakladatelů místní akční skupiny (MAS) Moravský kras, která se stará o regionální rozvoj. Dále je jedním z osmi zakladatelů obecně prospěšné společnosti **Dům přírody Moravského krasu**. Tato společnost v roce 2016 vybudovala a od té doby provozuje Dům přírody na Skalním mlýně nedaleko Punkevních jeskyní. Tato společnost se snaží svými programy podchytit zájem o přírodu, poznat její zákonitosti, zvláštnosti i tajemství. Už jen samotná interaktivní expozice o historii Moravského krasu zaujme všechny věkové kategorie. Složíte správně kosti jeskynního medvěda? Najdete cestu domů? Nebojíte se potmě? Běžte si to vyzkoušet. Kromě expozice je k dispozici i malý kinosál s krátkými filmy, dětská herna a malé občerstvení. Dům přírody nabízí výukové programy pro všechny věkové kategorie, od dětí předškolního věku až po seniory. Dále nabízí komentované vycházky do přírody, workshopy, dílničky na zpracování kamenů apod. Programy najdete i na stránkách obce.

Nejnovejším projektem DSO Časnýř je v současnosti stavba **Bílovecké rozhledny**. Myšlenka na stavbu se zrodila u členů Komise pro regionální rozvoj, která pracuje jako poradní orgán Rady obce Bílovice n. Sv. Obec stavbu podpořila a připravila k realizaci. Vlastní stavbu v místě zvaném Na Vyhliďce (nad řekou Svitavou) povede DSO Časnýř. Finance na stavbu budou z různých zdrojů – dotace Ministerstva pro místní rozvoj, příspěvek obce Bílovice n. Sv. a příspěvek od dárců, kteří chtějí mít „svůj“ schod na cestě na vrchol rozhledny. Stavba by měla být

dokončena začátkem léta. Bude to pěkný cíl odpolední vycházky.

Finanční prostředky na chod mikroregionu i na stavby v něm jsou hrazeny jednak z rozpočtů členských obcí, kdy jsou podíly rozpočítávány podle počtu obyvatel v členských obcích, jednak z dotací. Právě dotace jsou vypisovány tak, že ne ně svazek obcí může lépe dosáhnout.

Při příležitosti 20. výročí založení svazku bychom vareálu hřiště ZŠ Kanice rádi připravili odpolední a večerní program, na kterém se budou podílet všechny obce. Srdečně vás všechny zveme, termín ale bude teprve upřesněn, akce se pravděpodobně uskuteční v období srpna–září.

Diskuze na téma DSO Časnýř a jeho budoucnosti se zástupci členských obcí se uskutečnila po skončení valné hromady začátkem února. Někteří se jí účastnili přímo, někteří odpovídali na otázky písemně.

Chtěla bych vám nejprve představit zástupce obcí:

- **Mgr. Eva Drochytková**, starostka obce Ochoz u Brna, ve funkci 1. volební období;
- **Ing. Eduard Levý**, starosta obce Babice nad Svitavou, ve funkci 1. volební období;
- **Mgr. Libor Slabý**, starosta obce Řícmanice, ve funkci 2. volební období;
- **Mgr. Miroslav Boháček**, starosta obce Bílovice nad Svitavou, ve funkci 3. volební období;
- **Ing. Vladimír Kalivoda**, obec Kanice, předseda DSO Časnýř.

Slyšeli jste o DSO Časnýř před vaším vstupem do komunální politiky?

Starostka Ochozi o svazku věděla, protože ji komunální politika vždy zajímala. O činnosti se pravidelně píše v obecním zpravodaji. Starosta Babic o Časnýři nejen věděl, ale také jako zaměstnanec ŠLP Křtiny se svazkem spolupracoval. Starosta Bílovic se o svazku dozvěděl až jako zastupitel obce, starosta Řícmanic také. Z tohoto zjištění vychází i má druhá otázka.

Měla by se tedy činnost více zviditelnit?

Všichni se jednoznačně shodli na tom, že propagace svazku je nutná. Občané i zastupitelé často nevědí, komu a za jakým účelem odchází příspěvky z obecních rozpočtů a zda to má pro jejich obec smysl. Svazek by měl více publikovat v obecních zpravodajích, nahrát spoty do televizních kanálů, mít odkazy na stránkách členských obcí a vytvořit si vlastní webové stránky pro svou prezentaci. Předseda svazku ovšem dodal, že v odborných kruzích, na úřadech atd. o Časnýři a jeho činnosti velmi dobře vědí a znajího.

Myslíte si, že má smysl sdružování obcí v podobné svazky?

Na tuto otázku opět shodná odpověď. Samozřejmě, že ano. Pokud chceme náš mikroregion rozvíjet, tak určitě společnými silami. O projektech a financování se lépe vyjednává jako zástupce 8 000 lidí, než jako zástupce jedné obce...

Co přináší svazek vaší obci a co může obec přinést naopak svazku?

Starosta Bílovic konstatoval, že do jejich obce přivedla infrastruktura vybudovaná svazkem hlavně více turistů, to stejné by mohla říct i starostka Ochozi. To je ale jen jeden pohled. Podle starosty Babic svazek přináší možnost spolupráce při řešení problémů většího rozsahu, v současné době třeba udržování lesních cest ve schůdném stavu ve spolupráci se ŠLP Křtiny. Naopak obce přináší svazku nápady na rozšiřování činnosti (např. Bílovická rozhledna), a pak také zkušenosti z každodenní praxe.

Dle stanov je hlavní náplní svazku činnost v cestovním ruchu, dopravě, zdravotnictví, školství.

Chybí vám nějaká oblast, ve které by se mohl svazek rozvíjet?

Myslíme si, že všechny oblasti možné spolupráce jsou ve stanovách uvedeny, snad kromě kultury a sportu. Všichni se dále shodli, že největší rozvoj je v oblasti cestovního ruchu, ale i tam jsou další možnosti. Starosta Babic mluvil o oddělení tzv. hypotezek od běžných lesních cest a jejich značení. Velké množství ustájených koní v mikroregionu přináší nejen zábavu a potěšení, ale také rozdupané cesty. Předseda svazku připomněl, že jsou „v šuplíku“ připravené také návrhy na místní značení pěších okruhů spojujících všechny obce a jejich zajímavá místa.

A co školství, doprava, zdravotnictví, sociální služby?

V těchto oblastech zatím společné projekty nejsou. Starosta Bílovic by měl zájem o větší spolupráci v oblasti dopravy, kde Bílovice slouží jako přestupní uzel. Starosta Babic by oproti tomu uvítal těsnější propojení škol a vytvoření „školského obvodu“, aby děti přecházející na II. stupeň měly zajištěné místo v Kanicích či Bílovicích a nemusely jezdit do Brna (pokud nechtějí).

Při poslední schůzce starostů vznikl nápad na silvestrovské setkávání občanů všech obcí u svařáku v Arboretu Řícmanice nebo běžecký pohár. Budou mít lidé zájem o podobné společné aktivity?

Na tuto otázku lze odpovědět jen takto: doufáme, že ano. Věříme, že se najdou organizátoři společných akcí a svazek obcí jim může pomoci. Starosta Řícmanic nabídl multifunkční hřiště pro pořádání sportovních soutěží pro děti i dospělé.

Děkuji starostům za jejich čas i podněty k další práci svazku.

V této chvíli už je jasné, že během roku bude zorganizován v každé obci běžecký závod. Podrobnosti naleznete na str. 21 tohoto čísla. Další spolupráce se rýsuje mezi redakcemi obecních zpravodajů. V Bílovickém zpravodaji je již rubrika „Přespolní čítárna“, která ve zkratce informuje o zajímavých článkách či tématech publikovaných jinde. A snad vyjde i ten Silvestr!

Silvie Rysová žije s rodinou na Chocholkách od roku 2013 a je v Kanicích známa zájmem a osvětou v oblasti reflexní terapie a čínské medicíny. Silvie absolvovala jak odborná zdravotnická studia, tak další vzdělávací kurzy, které z ní dělají zapálenou odbornici. Po již druhé úspěšné ukázce reflexní terapie v rámci akce Zažít Kanice jinak přinášíme zajímavé informace čtenářům, kteří se z jakéhokoliv důvodu nemohli osobně zúčastnit.

O jaké typy alternativní terapie se zajímáte a které jsou podle Vás nejslibnější?

Vše, co je spojeno s tělem a myslí, je pro mě zajímavé. Považuji za podstatné navrátit se k tomu, abychom se vnímali jinak než pouze jako nástroje k růstu trhu, zajištění rodiny, k fungování společnosti. Mou zálibou posledních let je vracet se k člověku, k jeho podstatě, skrze jeho tělo i mysl a duši. Tyto části spolu úzce souvisí a jedna bez druhé a třetí nemůže dobře fungovat. A o tom je vlastně většina alternativních metod. Zcela určitě nedokážu říct, která je nejslibnější, protože každému je bližší něco jiného. Mě velmi zaujala reflexní terapie, prostřednictvím které jsem si v těhotenství velmi ulevila, psychicky i fyzicky. Ano, prováděla jsem si ji opravdu sama i v pokročilém stadiu těhotenství a šlo to.

Až později jsem začala studovat čínskou medicínu. Okrajově jsem studovala i metodu Su-jok. Již dříve

jsem také absolvovala kurz zdravotnické manuální lymfodrenáže. Tato metoda je velmi prospěšná i pro „zdravého“ člověka a dnes už ani není alternativní metodou. Běžně se v západní medicíně používá u lidí, kteří potřebují pomoci s lymfatickým oběhem. Např. zabránit tvorbě patologických mízních otoků při onkologických diagnózách, kdy se odebírají některé lymfatické uzliny. U „zdravého člověka“ tato metoda podpoří imunitní systém, zmizí otoky, o kterých ani nevěděl, ženy začnou hubnout. Nakonec zjistíte, že se spousta metod dá dobře kombinovat, protože jejich cílem je to stejné – prospět člověku.

Teď konkrétně k reflexní terapii, někdo od ní očekává lepší prokrvení a uvolnění svalů. Ovšem literatura uvádí rozsáhlé možnosti léčby vnitřních orgánů. Co očekáváte od této metody Vy? Kdo by měl o reflexní masáži uvažovat?

Každý, koho zajímá, co se mu snaží jeho vlastní tělo říct. Totiž dříve, než se projeví orgánové změny a konkrétní nemoc naplno, reflexní plošky na ploškách nohou, popř. rukou, nám sdělují, že v určité oblasti našeho těla není něco v pořádku a že bychom tam měli zaměřit svoji pozornost. Mnohokrát stačí plošku stimulovat tlakem na ni, ať už jednorázovým zmáčknutím nebo opakovaným stlačením trvajícím až 20 sekund, a bolest v plošce povolí. To samozřejmě není vše, člověk si všimne buď okamžitě, nebo časem, že se mění něco i v té širší tělesné sféře a může dojít k úlevě a odeznívání i některých chronických problémů. Každým zmáčknutím tělo dostane impuls (energetický, nervový – není na tom ještě úplná shoda) k tomu, aby se dotyčné oblasti začalo věnovat mechanismy, které k tomu má.

Někdy to může působit dokonce jako zázrak. Reflexní terapie může pomoci třeba i s migrénami, častou únavou, častým nachlazením a bolestmi pohybového ústrojí, psychickým napětím, nervozitou. Může ulevit při bolestech zubů a bolestech čelních a vedlejších nosních dutin. Je to metoda, kterou zvládne téměř každý a jako podpurná léčba může velmi pomáhat. Jak říkáte, literatura a dlouholetí terapeuti uvádějí, že s pomocí reflexní terapie lze řešit i chronické problémy. Pak se musí stát reflexní terapie každodenní součástí života dotyčného člověka. Stejně tak, jako lidé pravidelně užívají různé léky, je nutné pravidelně aplikovat tuto metodu. Další vrstvou v samoléčbě je získaná důvěra v sebe sama a své tělo a jistota, že jdou správnou cestou. To ale neznamená, že by metoda bez víry vůbec nefungovala, spíše se dobře doplňují.

Podle čeho člověk při masáži pozná, že se jedná o reflexní masáž a ne o relaxační?

To je velmi jednoduché. Pokud má člověk nějaký tělesný problém nebo bolest, může být reflexní terapie docela cítit. Ze zkušenosti vím, že lidé, kteří mají vyšší práh vnímání tělesné bolesti, mívají ho i na reflexních ploškách, ale neznamená to, že by tělo nevysílalo signály, pouze to nejde tolik „cítit“. Někoho plošky bolí více, někoho méně. Rozhodně to není hlazení, které Vás uspí. Poté co terapii provádíte již pravidelně a tělo se nemusí hlásit bolestivými signály a volat tak o pomoc, začne být terapie

příjemným promasírováním nohou, které si opravdu užijete.

Plánujete založit terapeutickou praxi? A pokud ano, kam byste se chtěla dostat např. za 3–5 let?

Ano, pracuji na tom. Bohužel současné období pandemie mě v tom brzdí, tak jako brzdí všechny okolo, ale určitě s sebou tohle období nese i různá poselství, která ať si už každý najde sám. Můžeme si přát a doufat, že se to brzy zlepší. Koncem minulého roku jsem dodělala masérský kurz na klasickou sportovní masáž. Kurz byl původně přerušen, ale nakonec jsme to úspěšně zvládli, za což jsem opravdu ráda.

Rozhodně plánuji pokračovat v cestě, na kterou jsem vyšla. Kromě založení vlastní praxe bych ráda nadále šířila „osvětu“, tj. přenést možnosti terapie mezi další lidi, kteří hledají, co by u sebe mohli změnit, jakou cestou se vydat a potřebují k tomu inspiraci.

Jednu přednášku s workshopem (výukou reflexní terapie na vlastních nohách) jsem stihla ve volnočasovém centru v Líšni ještě před jarním omezením způsobeným první vlnou. Spokojenost účastníků mě ujistila, že i toto je moje cesta do budoucna. Vzhledem k tomu, že mám vystudovanou středškolskou pedagogiku se zaměřením na zdravotnické obory, tak mi tato poloha hodně vyhovuje.

Nepotřeboval by masér po namáhavém dni reflexní masáž? A jak se to dá zařídit?

Stoprocentně ano. Jak se to dá zařídit? Máme přece ruce a nohy...☺

Děkuji za Vaše otázky a přeji krásný den, Silvie Rysová.

V příštím čísle Kanických listů vám přineseme rozhovor s **Alešem Jánským**, jehož zajímavým koníčkem je **létání s nejrůznějšími rádiově ovládanými modely**. Alešovo dechberoucí akrobatické představení jste mohli na vlastní oči spatřit na akci Loučení s létem v roce 2020. Ačkoliv se sám skromně považuje za amatéra, pokusíme se v rozhovoru nahlédnout pod pokličku Alešova umění.

V březnu minulého školního roku ochromila pandemie spojená s onemocněním COVID-19 (SARS-CoV-2) celý svět. Jednotlivé uzavírání a omezování běžného života mělo vliv i na český vzdělávací systém. Na základě protiepidemických opatření muselo školství přejít na distanční výuku. Tato situace byla pro všechny zúčastněné strany nová a nezvyklá. Vedení muselo najít nejhodnější řešení, učitelé byli nuceni přehodnotit dosavadní styl výuky a žáci se přizpůsobovali novému režimu, který vyžadoval nejen jejich organizační schopnosti, ale také ochotu samostatně pracovat.

Základní škola Kanice uzavřela v polovině března své brány a nastolila systém zadávání úkolů prostřednictvím informačního systému Edookit. V průběhu několika týdnů zjistilo vedení školy, učitelé i žáci, že pouhé zaslání učiva a jeho následná kontrola nemůže být dostačující. Distanční výuka byla tedy rozšířena o online hodiny, které probíhaly prostřednictvím různých platforem (ZOOM, Skype či Google Classroom). Výuka přes obrazovky počítačů nemohla nahradit osobní kontakt ve škole, byla ale určitým druhem alternativy.

Distanční výuka se protáhla až do května, kdy se do školy mohli vrátit žáci 1. stupně a 9. třídy, zbytek si musel ještě počkat a v omezené formě se objevil ve školních lavicích na začátku června. V průběhu těchto měsíců se u žáků zjišťovalo, co si z distanční výuky pamatují a kde je ještě potřeba látku zopakovat a procvičit. Ukázalo se, že většina z žáků základní školy pracovala dle svých možností dobře a byla schopna učivo samostatně pochopit a prakticky využívat.

Nový školní rok 2020/2021 byl plný očekávání, vedení školy i učitelé byli již přichystáni na případné uzavření školy. Došlo k vytvoření přesného rozvrhu

online hodin, nastolila se pravidla pro připojování i plnění úkolů a žáci byli připravováni na samostudium. Základní škola Kanice nakonec přistoupila k jednodušší formě výuky a do online hodin se dostaly pouze hlavní předměty, u kterých by se dalo předpokládat, že by při pouhém samostudiu mohlo dojít k nedostatečnému zvládnutí učiva a následné školní neúspěšnosti. Necelé tři hodiny denně měly žáky udržet ve školním režimu, zároveň dát prostor pro plnění předmětů zadávaných prostřednictvím Edookitu a poskytnout i dostatek času k odpočinku.

Distanční výuka byla a je zkouškou pro všechny, kteří se účastní koloběhu vzdělávání. Vedení, učitelé i žáci byli nuceni řešit otázky a problémy, se kterými se doposud nemuseli potýkat. Učitelé i žáci musí dennodenně pracovat naplno. Práce v distančním režimu je časově mnohem náročnější nejen pro žáky, ale i pro pedagogy. Úkoly je třeba plnit postupně, systematicky, bez zbytečných odkladů.

Snad přijde brzy chvíle, kdy budeme moci znovu usednout do školních lavic, znovu se postavit za katedru a učit tak, jak to nejlépe vyhovuje oběma stranám vzdělávacího systému.

Vzpomínky ze školky – naši první „broučci“

Gabriela Minaříková

Je to až neuvěřitelné, jak ten čas rychle běží. Bude tomu už deset let, co se poprvé otevřely dveře do nově postavené školky v Kanicích (30. září 2011) a do ní vstoupili naši první „školkáčci – broučci.“ Dnes některé potkáváme na chodbách školy jako žáky 9. třídy, kteří zanedlouho opustí i tuto budovu a každý

z nich se vydá svou cestou. Sedm dětí (žáků), které s námi ve školce strávily první rok od jejího otevření, se dnes rozhoduje co dál. Věřím, že i po tak dlouhé době si i dnes rády vzpomínají a připomenou si chvíle prožité s námi, učitelkami ze školky. ©

Víte, že...?

Marie Šmahelová

Letos na jaře proběhne v České republice pravidelné sčítání lidu. Při sčítání lidu, domů a bytů v roce 2011 bylo v Kanicích evidováno 785 obyvatel, z toho 403 mužů a 382 žen s průměrným věkem 38,3 let.

Sčítání se na našem území koná od roku 1869 pravidelně každých deset let a je povinné pro všechny osoby, které mají trvalý nebo přechodný pobyt nad 90 dnů v ČR. Stejně jako v předchozím sčítání v roce 2011 bude možné letos sčítat dvěma způsoby:

1. **ON-LINE** – vyplněním formuláře na webových stránkách Českého statistického úřadu nebo prostřednictvím mobilní aplikace v termínu **27. 3. – 9. 4. 2021**;
2. **VYPLNĚNÍM LISTINNÉHO FORMULÁŘE** v termínu **17. 4. – 11. 5. 2021**.

Listinné formuláře lze získat od sčítacích komisařů. Ti doručí tiskopisy do domácností, které nevyužily sčítání online. Formuláře můžete získat i na kontaktních místech Sčítání 2021, která najdete na vybraných pobočkách České pošty a všech krajských správách Českého statistického úřadu.

Hvězdy

Kristýna Rotreklová

Jelikož uplynulé období bylo v podstatě celé v lockdownu a žádné veřejné akce se konat nesměly, zajásala jsem nad předvánoční aktivitou několika dobrovolníků, kteří v lese na Padělkách rozmístili hvězdičkovou stezku.

Krátce před Vánoci tak měly děti z Kanic možnost vyrazit na večerní hru. Stačilo se vybavit baterkou a vyrazit na Lesní hřiště, kde čekala první ze série 24 hvězdiček. Každá byla reflexní a po nasvícení baterkou se nádherně rozzářila. A u každé se také skrývala část vánočního příběhu o cestě Josefa a Marie do Betléma a o narození Ježíška. K Betlému nakonec lesem dorazily i děti a za odměnu si mohly jednu zářivou hvězdičku vzít s sebou domů.

„Když jsme se kvůli vládním opatřením nemohli sejít u rozsvícení vánočního stromu ani na žádné jiné

sousedské akci tak, jak jsme byli zvyklí, tak tohle byla snad aspoň drobná možnost, jak si advent s dětmi zpříjemnit. A taky motivace vyrazit na procházku ven,“ osvětluje záměr organizátorka Veronika Neckařová.

Je ale opravdu velká škoda, že přestože byla stezka vytyčena jen dva dny (!!), zmizela z ní zase díky jiným „dobrovolníkům“ celá čtvrtina hvězdiček.

Za zapůjčení hry děkujeme SK Radiosport Bílovice nad Svitavou.

Vánoční strom

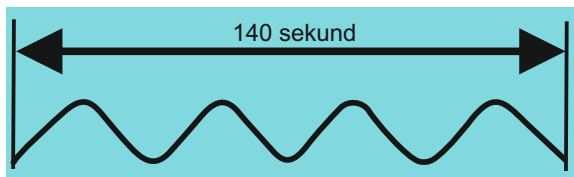
Ivo Pernica

O adventu jsme si sice nemohli užít slavnostní rozsvícení vánočního stromu v tradiční podobě, ale o překvapení tentokrát nikdo nepřišel. Rozsvícení proběhlo, ostatně jako většina kulturních počinů poslední doby, na dálku. Nicméně termín, leč byl tajný, zůstal tradiční. V den rozsvícení stromu jsme za doprovodu koled od pana starosty slyšeli přání k Vánocům, tentokrát však v rozhlase.

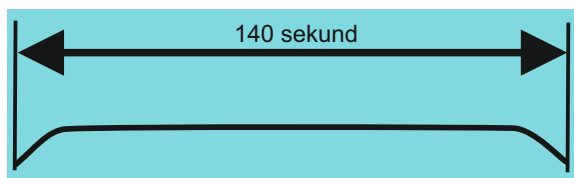
První výraznou změnou bylo přemístění osvětlení z našeho tradičního stromu nad silnicí, který je již přerostlý a bylo by obtížné na něj osvětlení zavěsit, na menší smrk blíže k úřadu. A to hlavní – letos byl celý strom v novém hávu. Na strom bylo zakoupeno nové osvětlení, protože se stávajícím nebylo již bohužel možné dosáhnout požadovaného efektu i přesto, že nový strom je mnohem menší. Velikost a tvar stromu umožnil vodorovné zavěšení řetězů s mírným prohnutím. Největší práci na výzdobě a jejím výsledném efektu představuje zavěšení řetězů, které provedl stejně jako v předchozích letech stromolezec Aleš Eichmeier. Poslední novinkou bylo rozšíření výzdoby i na náves, kde bylo využito právě starší osvětlení. A příště by se mohlo objevit třeba i na dalších místech...

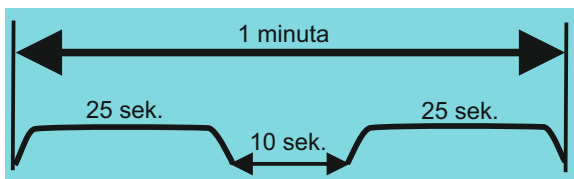
rozhlasu a České televize. U nás v Kanicích uslyšíte pouze houkání, mluvit naše siréna zatím neumí.

Dalším signálem je ten, o němž byla zmínka v úvodu článku – tedy stálý tón bez kolísání po dobu 140 sekund. Tento signál neznamená nebezpečí, jedná se o pravidelný „Zkušební tón“. Elektronické sirény vám to i řeknou („právě proběhla zkouška sirén“).

Posledním signálem, který ze sirén zaznívá, je „Požární poplach“. Zní jako přerušovaný kolísavý tón – 25 sekund trvalý, pak 10 sekund odmlka (v praxi tón klesne a pak zase stoupne, neutichne úplně). Anebo v případě elektronické sirény napodobením tónu trubky „HÓ-ŘÍ, HÓ-ŘÍ“ také po dobu jedné minuty. Ten zajímá pouze dobrovolné hasiče, kteří se na tento signál odebírají k zásahu.

DOPORUČENÁ ČINNOST PO ODEZNĚNÍ

„VŠEOBECNÉ VÝSTRAHY“

1. OKAMŽITĚ SE UKRYJTE

- Vyhledejte ukrytí v nejbližší vhodné budově, kterou může být úřad, kancelář, obchod, veřejná budova i soukromý dům, a to raději ve vyšších patrech z důvodu ochrany před šířením nebezpečných látek (většina z nich je těžší než vzduch, tj. drží se při zemi).
- Jestliže cestujete autem a uslyšíte varovný tón sirény, odjeďte směrem od místa mimořádné události nebo zaparkujte auto a vyhledejte úkryt ve vyšších patrech nejbližší vhodné budovy.

2. ZAVŘETE DVEŘE A OKNA

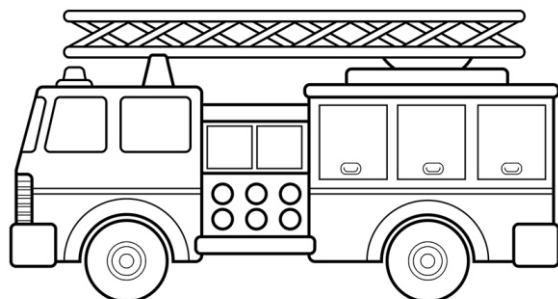
- V budově okamžitě zavřete a utěsníte okna a dveře. Siréna může s velkou pravděpodobností signalizovat únik nebezpečných látek a uzavřením prostoru snížíte pravděpodobnost vlastního zamoření.

3. ZAPNĚTE RÁDIO NEBO TELEVIZI

- Informace o tom, co se stalo, proč byla spuštěna siréna a varováno obyvatelstvo a co dělat dále, uslyšíte v mimořádných zpravodajstvích televize či rádia. Tyto informace mohou být sdělovány také obecními rozhlas, elektronickými sirénami popř. megafony záchranářských vozidel.

Výše uvedené pokyny jsou mírně odlišné, pokud se jedná o povodně. Ty ale u nás v Kanicích v takové míře nehrozí ☺

Děti, vezměte barvy do ruky!

Ohlédnutí za událostmi farnosti Babice nad Svitavou v roce 2020

Farnost do roku 2020 přivedl P. Zdeněk Drštka, který současně obhospodařoval i farnost Ochoz u Brna. Kromě pravidelných bohoslužeb proběhly následující akce:

11. 1. Tříkrálová sbírka – Babice n. Sv. (12 skupinek koledníků), Kanice (devět skupinek), Řícmanice (čtyři skupinky).

12. 1. Tradiční Tříkrálový koncert s pestrou paletou účinkujících: schola Babice n. Sv., školní sbor ZŠ Kanice, OKSID Ochoz u Brna, František Nečas ml. a Jaroslav Panuš – klasická kytara a kontrabas, Skalkie Ochoz & Add Gospel.

29. 2. Postní duchovní obnovy, která se konala v Ochozi, se zúčastnilo cca 15 lidí z naší farnosti.

Další život farnosti byl poznamenán koronavirovou pandemií. Mše se v kostelích nekonaly až do poloviny května, nebylo tudíž možné slavit **Velikonoce** tak, jak bývá mezi křesťany zvykem. V tomto složitém období směli farníci přijít do kostela pouze za účelem soukromé modlitby. P. Drštka svým farníkům nabízel (a nabízí stále) tzv. Minutové promluvy; lze si je poslechnout i zpětně na kanále YouTube. Po uvolnění restrikcí začala opět farnost fungovat.

V letních měsících byl stávající administrátor P. Drštka jmenován farářem v Modřicích a Rajhradě a o babickou farnost se začal ke svým dvěma farnostem (Bílovice n. Sv. a Adamov) starat P. Pavel Lazárek. Život farnosti pokračoval kromě pravidelných bohoslužeb i dalšími akcemi:

16.–22. 8. Farní tábor „Robinson Crusoe“ pro školní mládež (cca 30 dětí) se uskutečnil pod vedením farní mládeže v Sobotíně v Jeseníkách.

4. 9. Úklid farního dvora a ohniček pro děti na farním dvoře u příležitosti začátku školního roku. Neformální seznámení farníků s novým

panem farářem si děti zpestřily třídním kukuřice, zpěvem a hrami.

19. 9. Představení farnosti v Kanicích v rámci celostátní akce „Zažít svou obec jinak“. Návštěvníci stánku farnosti mohli poznat farnost/křesťany/chleba a víno jinak – kromě tvoření pro děti bylo k dispozici mešní víno a na místě se pekli nekvašený chléb. Na své si tak přišli malí i velcí.

V **adventním období** se v kostele konaly roráty, kdy přicházejí věřící za ranního rozbřesku s lucerničkami chválit Pána modlitbou a zpěvem. Zejména pro školní děti to byl nevšední zážitek, kterým je provedli pan farář a katechetka Markéta Klímová. Další aktivity již bohužel nebylo možné vlivem zpřísněných protiepidemických opatření realizovat.

Od 27. 12. je účast na bohoslužbách omezena na minimální počet přítomných, proto bývají mše přenášeny on-line tak, jako tomu bylo již během jara. Ve farnostech Babice n. Sv., Bílovice n. Sv. a Adamov je možné po konání mše přenášeny on-line přijmout svaté přijímání a ve stanovené časy využít příležitosti ke svátostem či se v omezeném počtu přítomných účastnit i adorace.

Ekonomická rada farnosti v čele s panem farářem po zralé úvaze rozhodla, že původně plánovaná prostá **obnova sanační omítky na soklu lodi kostela** bude provedena důkladněji. Byl vybudován vzduchový kanál, který navázal na stávající část vybudovanou počátkem 90. let panem Janem Prachařem kolem celého presbytáře a sakristie. Práce se ujal pan Martin Petržela se svou stavební firmou. Patří mu dík za velmi vstřícný přístup a za množství odvedené práce. V roce 2021 zbývá dokončit opravu vlastních omítek.

Těžko budeme hledat někoho, jehož život by v posledním roce neovlivnila a do značné míry také neomezila epidemie Covid-19. Blatná epidemická opatření a kulturní vyžití pod PSA v součtu s krátkými dny posledních měsíců roku zahnal i mnohé silné povahy k trudnomyslnosti.

Dopad pocítila i oblast sportu. Mnoho velkých akcí bylo zrušeno, jiné se konaly za nestandardních podmínek, jen aby mohly za každou cenu proběhnout. Přesto se vyskytly běžecské závody, které dokázaly na aktuální situaci pružně reagovat a proběhly bez nutnosti přímého setkávání závodníků. Jednou takovou soutěží byl **Galago virtuální trailový pohár**, který probíhal od listopadu do začátku ledna. I když jednotlivé etapy přinesly kopcovité profily, byl tento pohár oproti jiným virtuálním závodům přínosný hned v několika rovinách.

První rovinou je samozřejmě ta sportovní. Pohár se skládal ze sedmi etap v Brně a okolí o délce 7–25 km a z osmé etapy o délce 41 km. Účastníci měli na absolvování etapy týden a záznam trasy poté dokládali organizátorovi. V době zrušených kontaktních závodů byla možnost poměření sil na dálku cenná a virtuální charakter závodů přinesl dimenze navíc. Důležitými faktory kromě samotné kondice byla i orientace na trase, případně načasování samotného běhu. Rozdílné klimatické podmínky v různé dny znamenaly diametrálně odlišný terén - např. byl velký rozdíl zdolat Babí lom s ledovkou či bez ní.

Způsob většiny tras zdál se býti poněkud čvachtavým a k vidění tak mohl být nezřídka trojný Rittberger či výkřiky v podobě různých variací na motto poháru #jetonanohu. Závodníky neděsil jen PES 5, ale ve dvou etapách je vybičovali k osobním rekordům i psi skuteční. Běžci z Kanic udělali v trailovém bahně poháru výraznou stopu. Kanické trio vybojovalo mezi 64 závodníky po všech etapách celkové 7. (Petr Kolář), 15. (Petr Kovář) a 25. místo (Jan Drábek) a za zmínku stojí, že do první desítky výrazně promluvili i běžci z Řícmanic a Bílovic n. Sv. - Tomáš Hrnčíř (2.), Martin Šerák (3.) a David Šmahel (9.).

Druhou rovinou je rovina psychická. Po dobu více než osmi týdnů se závodníci museli zaobírat plány, který zvolit den a tím i počasí pro aktuální trasu, jaké vybrat obutí, učit se trasu z mapy a fotek a promyšlet ideální rozložení sil. Díky tomu měli možnost na čas vypustit své každodenní skutečné starosti, což není v dnešní době vůbec k zahazení. Vždyť mezi běžci byly kromě jiných profesí třeba i zdravotní sestry, které pak díky pravidelnému odlehčení hlavy mohly lépe zvládat nápor v práci.

Třetí a nejdůležitější byl **přínos charitativní**. Výtěžek z registrace do poháru byl určen z části na podporu mladé sportovkyně Dariny Kubové, která po srážce s autem přišla o nohu. Vybrané peníze jí měly pomoci s financováním běžecské protézy, aby mohla navzdory nehodě pokračovat v běhání. Jelikož jde o velkou sumu, nepodařilo se zatím získat dost prostředků. Pokud byste rádi přispěli, můžete se buď přihlásit do II. dílu trailového poháru Galago, který končí 21. března, a přispět tak nepřímo startovním nebo zaslat příspěvek přímo Darině na transparentní účet zřízený za tímto účelem u Fio banky: 2501886814/2010.

Jak je vidět, přestože dnešní doba přináší mnoho překážek, lze v ní nalézt i příležitosti, jak posílit nejen sebe, ale i ostatní kolem nás, jen jim musíme vyběhnout vstříc.

Mnohé z nás nepřekvapí, že právě okolí obcí mikroregionu Časnýř je pro běhání jako stvořené. V posledních několika letech začaly k tradičním běžeckým událostem (Bílovické závody) přibývat další, pořádané místními nadšenci. A v letošním roce je dokonce zaděláno na to, že každá obec bude mít svůj vlastní běžecký závod!

Sice dnes nelze vyloučit komplikace spojené s protiepidemickými opatřeními (změna formátu závodu na virtuální, v horším případě zrušení celého závodu), přesto věřme v ideální scénář. Základní přehledové informace k jednotlivým závodům obsahuje níže uvedená tabulka. Podrobnosti lze nalézt pod příloženými odkazy na webové stránky. Některé závody mají omezenou kapacitu (např. Běh za sklínkou medu), je tedy dobré se včas registrovat dle instrukcí organizátorů.

Název závodu	Datum	Hlavní závod		Místo konání	Webové stránky
		Délka	Čas startu		
Jarní běh	10. 4.	7,4 km	11:30	Bílovice n. Sv. (Palackého údolí)	http://behy.bilovice.info/jarni_beh/jarni_beh-2021.php
Běh za sklínkou medu	1. 5.	7,6 km; 14,7 km	11:00	Kanice (staré hřiště na Bukové)	http://nezadal.wz.cz/hr/
Řícmanická močilková desítka	26. 6.	10 km	09:00	Řícmanice (sokolské cvičiště)	https://www.facebook.com/events/766500327290209
Ochozská tretra	září (bude upřesněno)	7 km	bude upřesněn	Ochoz u Brna (fotbalové hřiště)	https://www.facebook.com/Ochozsk%C3%A11-tretra-114524793243387
Sokolský běh republiky	28. 10.	6,9 km	bude upřesněn	Babice n. Sv. (sokolovna)	https://www.behrepubliky.cz/zavody/babice-nad-svitavou
Vánoční běh R. Těsnohlídka	4. 12.	5,4 km	bude upřesněn	Bílovice n. Sv. (Palackého údolí)	http://behy.bilovice.info/vanocni_behy.php

Pohár o běžeckého krále a královnu Časnýře

Účastníci závodů s trvalým bydlištěm v obcích mikroregionu Časnýř budou za své výkony v závodech bodováni. Způsob bodování se uplatňuje např. v brněnském TRIEXPERT CUPU a je následující: vítěz/vítězka každého závodu v kategorii mužů/žen získá 100 bodů; ostatní účastníci obdrží počet bodů dle procentuálního podílu k času vítěze (čas vítěze/čas účastníka * 100). Pro celkové hodnocení se bude počítat pět nejvyšších bodových zisků z šesti teoreticky možných účastí. V případě zrušení více než jednoho závodu bude systém upraven.

Průběžné pořadí poháru bude zveřejňováno po uzavření výsledkových listin jednotlivých závodů

v rámci facebookové skupiny „Pohár o běžeckého krále a královnu Časnýře“ s přímým odkazem zde:

<https://www.facebook.com/groups/1204768719920886>

Kde to nejvíc běhá?

Spolu s individuálním hodnocením závodníků se budou body počítat i týmově za každou obec mikroregionu. Aby se eliminoval vliv většího počtu běžců z jedné obce, bude se pro každou obec počítat pouze pět nejlepších mužských a tři nejlepší ženské výkony v daném závodě. Do celkového hodnocení vstoupí všech šest plánovaných závodů. **Chcete svou obec posunout vzhůru? Zúčastněte se alespoň některých závodů a připište body za své výkony!**

Ve druhém příspěvku věnovanému nejstarší památce našeho katastru se zaměříme na samotnou historii Obřanského hradu a především s ním svázaného rodu.

K pochopení tématu se musíme ponořit o více než 50 let před vznik hradu samého, a to do roku 1222. Tehdy k datu 26. srpna nacházíme první listinnou zmínku o jistém panu Gerhardovi ze Zbraslavi. Zbraslaví je v tomto případě míněna malá obec ležící mezi Rosicemi a Velkou Bíteší. Nenápadná osada s původně románským kostelíkem (postaveným nejspíš samotným Gerhardem) se díky tomuto praotci rodu stane prvotní základnou mohutné rodiny, která se v budoucnu rozštěpí na další větve – ty ale vždy užívají znak tří černých vodorovných pruhů na stříbrném štítě. Gerhardův společenský vzestup charakterizují jeho tituly. Roku 1234 je uváděn jako přerovský purkrabí a v roce 1236 jako purkrabí v Olomouci. Je třeba si uvědomit, že prestižní funkce purkrabího vyplývá z osobní důvěry

panovníka k pověřenému šlechtici, který v nepřítomnosti zeměpána zastupuje jeho zájmy a práva. Gerhard ze Zbraslavi umírá v roce 1240, kdy je společenský vzestup jeho čtyř synů už slibně rozehrán.

Nejmladší syn Kuna obdrží po otci území, na kterém založí město a hrad Kunštát. Dalším štěpením dospěje v daleké budoucnosti právě tato linie osobou Jiřího z Kunštátu a Poděbrad ke královskému trůnu a zařadí se jako jediný český rod po bok Přemyslovců. Třetí ze synů pana Gerharda zvaný Smil se stane purkrabím na strategicky důležitém hradě Brumov, postaví si vlastní hrad Střílky a založí dnes již zaniklý klášter ve Vizovicích (nazývaný Růže Mariina). Mikuláš jako druhorozený syn spravuje rodinné jmění ve Zbraslavi a je to patrně on, kdo obývá hrad svého zesnulého otce vzdálený asi 2 km od osady. Skromné zbytky hradu tu můžeme spatřit dodnes. Neúspěšnější a pro nás zároveň nejdůležitější je však Boček, nejstarší ze všech čtyř bratrů. V době otcovy smrti má 30letý Boček ve svém rejstříku už tituly moravského maršálka, moravského podkomořího a znojemského purkrabího. Je ženatý a těší se ze své prvorozené dcerky Anežky. Jeho žena Eufémie, dcera velmože Přibyslava z Křižanova, dá panu Bočkovi posléze ještě dva chlapce, Smila a Gerharda. Na přání a s podporou svého tchána započne Boček stavbu cisterciáckého kláštera ve Žďáru nad Sázavou (nazvaného Studnice Marie nejsvětější Panny). Boček je nepostradatelnou oporou krále Přemysla Otakara II. v jeho jižní politice směřované do Rakous. Jako spolehlivý správce klíčového města Znojma bude tento post zastávat plných 17 let a odměnou od krále mu bude nejen oblast pohraničních Jaroslavovic, kde si postaví vlastní sídlo, ale v té době i zcela prominentní doživotní titul rakouského hraběte z Perneggu, včetně majetku na opačné straně hranice. Jméno veleúspěšného muže rezonuje také při založení tržní osady Bočkonov, dnešního Nového Města na Moravě. Věnem své ženy, nebo dědickým dílem po tchánu Přibyslavovi získává mnohý majetek, včetně území Obřan a Maloměřic.

Rekapitulace Bočkova majetku na konci jeho života v roce 1255, kromě již zmíněného území, činí tyto položky: Jaroslavice, Křižanov, moravská část Vysočiny se Žďárem nad Sázavou, Nové Město na Moravě a jeho okolí, statky v okruhu Hustopeč a Nosislavi, Starovičky, Pavlovice, Pouzdřany, Zaječí, Kobylí, Hrušovany a Novošice, Velká Bíteš, vesnice Kučerov, Lhota, Křídlovky, Milostovice, Plesná, dílrodné Zbraslavi, Načeradice a hrabství Pernegg v Rakousku. Když v roce 1267 zemře starší Bočkův syn Smil, stává se druhorozený Gerhard jediným mužským dědicem celého majetku. Před rokem 1266 se mladý šlechtic žení s Jitkou z Valtic a pokračuje ve stavbě žďárského kláštera v součinnosti s lichtemburským příbuzenstvem. Jeho úmysly však směřují ke stavbě nového hradu, jehož přídomkem by mohl ozdobit své jméno, neboť dosud stále používá predikátu ze Zbraslavi. Na vlastních državách ho upoutává především skalnaté okolí řeky

Svitavy severně od Obřan. Nízké návrší s opevněným dvorcem a pozdně románským kostelíkem zděděným po Přibyslavu z Křižanova v samotných Obřanech nevyhovuje jeho představám o hradním staveništi, a tak začíná stavět nový hrad na ostrožině nad řekou Svitavou při vyústění tzv. Kozího žlebu (dnes Těsnohlídkova údolí). Hrad je obyvatelný v lednu 1278, kdy se po něm začíná náš šlechtic důsledně psát. Je třeba upozornit na to, že ani jeho otec Boček se po Obřanech nikdy netituloval, neboť i on patrně usuzoval, že Jaroslavice, Pernegg nebo starobylá Zbraslav jej reprezentují lépe.

Protože Obřanský hrad je památkou významnou pro celý region, vyvíjí v současné době obec Kanice iniciativu, aby bylo v rámci sdružení obcí v mikroregionu Časnýř započato s ochranou a konzervací pozůstatků hradu.

Petr Ševčík st.

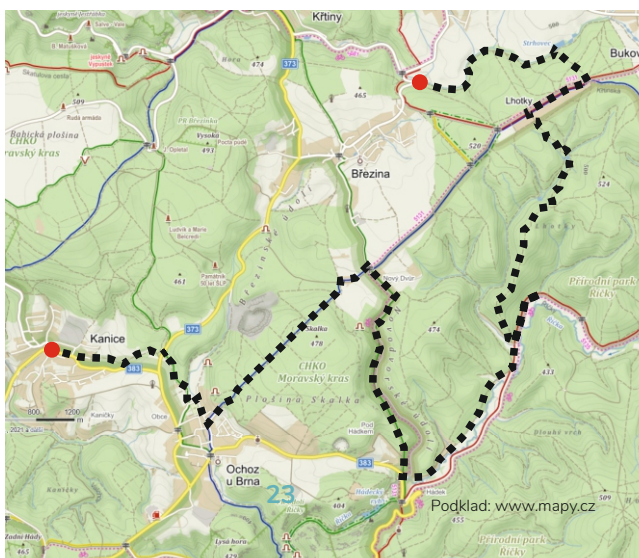
Karel Horáček

Kam na výlet

Na Strhovec, Lhotky a ke Třem rybníčkům – se zacházkami k výročním památkům Jana II. a Novodvorskému ponoru (Ponorný hrádek) – 18 km

Dnešní výlet začneme stejně jako ten minulý na autobusové zastávce Ochoz u Brna, rozcestí Kanice a vystoupíme také na stejném místě (pod Bukovinou). Odtud se vrátíme zpět do serpentín k Březině a v té největší pravotočivé odbočímě doleva. Půjdeme proti proudu Křtinského potoka po cestě, která vede do Bukovinky. Po 2 km přijdeme k rybníku, který je v mapách vedený jako Strhovec, známý je také ale pod názvem Brodek. Sem se děti chodily v létě koupat, pytlčit ryby a chytat raky. V zimě pak bruslit a pan Volák z Bukovinky, propagátor otužování a vytrvalostního běhu, se sekerkou v ruce v lednu koupat (po půldenním pachtění s vysekáním díry se na půl minuty zanořil do ledové vody, což tehdy děti velice obdivovaly...) Pan Volák byl přítelem Františka Venclovského. To byl bývalý vynikající boxer, ale když už boxovat nemohl, dal se na plavání. Jako první Čech, a to zejména díky své

nesmírně pevné vůli, přeplaval v roce 1971 kanál La Manche. Pan Volák s ním jezdil po okolí a uváděl mu přednášky. Byl to nezapomenutelný zážitek. Pan Volák mluvil kadencí šesti slov za minutu, pan Venclovský byl ještě o poznání rozváznější...

Ze Strhovce se vydáme do kopečka na Lhotky. Zde bývala kdysi dávno vyhlášená výletní hospoda – dnes je to nízký delší bílý dům, který se opravuje. O věhlasu této výletní hospody psal i spisovatel Marcha, rodák z Babic nad Svitavou V okolních lesích působili za II. světové války partyzáni. Při akci na hájence na Lhotkách byl těžce zraněn jeden z nich – František Polák z Kanic (viz zmínka v Kanických listech 2/2020). Toho pak postřeleného vezl bukovinský občan, majitel katru (stará dřevěná stavba v zahradě na pravé straně za hasičskou zbrojnicí naproti kostelu v Bukovince na odbočce na Lhotky) a tehdejší starosta pan Antonín Hloušek (nám všem známý pod jménem „Fidlák“), v bedně zakryté fúrou desek k rodině do Kanic. Tam na následky zranění

zemřel. Když vyjdete z restaurace Zvonička a pohlédnete doprava, uvidíte na fasádě jeho rodného domu čp. 16 pamětní desku. Druhá pamětní deska je pak umístěna na Lhotkách na budově hájovny.

Ze Lhotek se vydáme dále na jih směrem k údolí Říček. Lesními cestami sejdeme nejprve ke dvěma menším lesním rybníčkům a potom dále ke třetímu, u kterého je zastřešené odpočívadlo s lesním krbem. Toho využijeme a vybalíme z batohu špekáček, uděláme oheň (pokud ho už nezaložil někdo rychlejší před námi) a v klidu opečeme. Po uspokojení žaludku sbalíme bágly a vydáme se vlevo (východně) do kopečka, kudy vede směrem k Říčce příjemná vrcholová cesta s průhledy do údolí. Do těchto lesů a strání chodí profíci z okolních vesnic na hřibky.

Pro více informací k partyzánské činnosti v této oblasti:

<http://www.ceskenarodnilisty.cz/clanky/davno-zapomenuty-I-150623.htm>

Velice podrobný popis událostí spojený s Fr. Polákem na:

<http://www.ceskenarodnilisty.cz/clanky/davno-zapomenuty-II-150623.htm>

Rybník Strhovec

Posezení s lesním krbem u třetího rybníčku pod Lhotkami.

Z hřebenu nás chodník svede dolů mezi chaty na cestu, která rovněž vede od rybníčku do hlavního údolí Říček, ale kolem potoka (je blátivější). V údolí Říček si odskočíme vlevo a po 600 m chůze dojdeme k výročnímu památníku knížete Jana II. z Lichtenštejna. Od něho se vydáme zpět a na rozcestí volíme cestu, která vede pravou stranou údolí (je méně frekventovaná než cyklostezka vlevo). Dojdeme k hlavní silnici Ochoz – Hostěnice. Mohli bychom přejít silnici, zastavit se „u Davida“ ve srubu pod Hádkem a pokračovat přes chatovou oblast kolem jeho koňské farmy nebo jít do Ochoze Luhem, ale pro dnešek zvolíme variantu cesty přes Nové Dvory. Odbočíme tedy do kopce po zelené TZ. Kdo se zajímá o speleologii, tak si těsně před napojením zelené TZ na asfaltovou lesní cestu udělá cca 100metrovou zacházku vlevo. Nachází se zde tzv. Novodvorský ponor (Ponorný hrádek). Dnes je viditelný shora pouze zamčený vstup, ale před 25–30 lety zde byla při odkrývání velká a dosti hluboká díra pažená smrkovými kmeny.

Na Nových Dvorech před rozcestím si uděláme ještě krátkou zacházku doprava, kde se nachází další z památníků Jana II., člověka, který měl v minulosti velkou zásluhu v péči o naše krásné lesy.

Vrátíme se zpět a na rozcestníku jdeme vlevo na modrou TZ a po příjemné pěšině nad lomem po plošině Skalka sejdemo do Ochozi, projdeme kolem hřiště a po cestičce kolem okraje lesa k silnici a žlíbkem seběhneme domů do Kanic.

Útržky z povídky „Muziky“ z knihy „Kamarádi z lesa“ (3. díl trilogie Ptačí chléb) od Jaroslava Marchy. Vyšlo v roce 1923.

Když jednou se nás celý roj přihnul ke lhotecké muzice, dvakrát nás tu rádi okolní chlapci neviděli. Och, ty naše krásné snivé Lhotky: jen myslivna břečtanem opletená a hospoda! A pak jen tmavé háje a lesy... Až k samé hospodě stojí bílé, nahé břízy, stromy ztepilé a spanilé k nepopsání. A háje, hvozdy, mýtiny zalité jasem, zarůstající cesty, z nichž vane chlad! Leží ta krása pořád přede mnou jak čerstvě natrhané květy.

„Teď se ženu novotáři“, řekl posměšně kdosi z okolních, ale naši chlapci jako by toho neslyšeli. Poléhali pod stromy, nedaleko místa, kde tančila mládež z devíti dědin. Byli tu z Račic, Bukoviny, březinští „paradisti“, frakaři ze Křtin i my novotáři, pak ubečtí v krejzlovaných košilích, všichni jak šli z pouti, se u lhotecké muziky stavili.

Krásné boží odpoledne jsme proleželi pod stromem, neboť někteří z nás bavili se ptačí řečí a jako by pohrdali starověským tancem, který každá dědina udržovala dle svých tradic. Franta Balabán, chlap jako hora a nejstarší ženich dalekého kraje, měl sice stále cukání, také Tomáš Kočica, zavázaný a pevných kyčlů, ale druzí říkali: „Mrzí vás, že neteče krev? Co za nimi lezete? Bude pračka v jednom plameni – a o krev na Lhotkách není potřeže! To by bez krve neskončilo!“

A neskončilo! Neboť láska krví zalitá drží a pýcha i čest dědiny jen pěstí může být obhájena, jak učila generace Balabánova. My mladší se rozhorlovali, ale Kočica vyšel z týchž tradic jako Franta Balabán a oběma jim vřela krev a jinak se dívali na svět.

Když prvý příkrov se začal klást na březový háj, sestoupili se bukovinští a držíce se kolem krku začali zpívat, jako by na výstrahu:

„Až přijdete k nám na Lhotky,
tramta, tramta tramtaráta – k muzice,
nechte pěkně na pokoji
tramta, tramtarára – děvčice!
Bukovinští z hrnca pijou,
žádného se nebojijou,
tramta, tramtarára,
hodníjsou...“

V tom jeden z tančících furiantů se zatočil až v za místa, kde stál Balabán a žmýchl ho loktem do žeber. Balabánovi vypadl klobouk a zakutálel se mezi tančící. Ale ten klobouk už nehledal.

„Krucifix!“ zařval, vyskočiv jako raněná šelma.
„Kdo to byl?“, zařval ještě jednou.

„Ten s tím zaječím pyskem“, odpověděl Kočica,
„jeden z Bukoviny. Počkej až dorejdí k nám, přitáhnu ho za uši!“ Ale Balabán nečekal. Dvěma skoky byl ustolu, za nímž seděli muzikanti a praštil svými dlaněmi obra na těžkou dubovou desku – sletěly

rázem všechny sklenice i noty... Teď se zablýsklo opravdově – a uhodil hrom. Muzikanti přestali – rej tanečníků změnil se v hejno vrabců, kteří se vznesli po prvním výstřelu, ale neuletěli. Kupa lidských těl se shlukla před muzikantský stůl, kde bylo těžiště krvavé bitky. Na některé z chlapců zavěsila se celou váhou děvčata, zapřisáhající je, pištěla, lkala, prosila, jiní tahali se nevědouce proč a zač, jako by je bůh pomátl a chtěl, aby příkrov večera pokropen byl místo rosou – přece jenom krví mladých lidí. Ale v středu této vlny lidských těl bylo zle!

Dávno už tma hustá jako tuš lehla na lesy, Balabán s Kočicou konečně dotancovali, dopili a my dali se k domovu.

Šli jsme úzkou lesní pěšinou, načisto po paměti. Balabán šel první, opíraje se o lať, kterou si vzal na cestu, „kdyby snad někomu napadlo si na nás v lese počkat, aby mu mohl říct, bůh tě pozdrav!“ Kočica výpravu uzavíral. Ale les jako by nežil. Když jsme vyšli na březinské role, svítilo po levé straně světýlko. „To je rasovna“, vykládal Balabán. „Prosečský ras!“ Otřípil jsem se, hu! Tady v polích o samotě – rasovna!

Ale Balabán mne z toho děsu, aniž bych chtěl, vyvedl. Povídá: „Tam bývalo hezký děvče, milí braši! Jako růžička! Ty Kočico, pamatuješ starýho hajnýho Putrlíka? Ta potvora – míval tam slanisko! A děvče jak růžička, jak planá růžička“, luskal Balabán – „a zabouchne se do starýho Putrlíka!“

Soutěžní otázka:

Kde jsou další výroční památníky v našem okolí, kam se dá doplahočít od nás pěšky (kromě těch dvou na dnešní trase)? Alespoň dalších osm. To je soutěžní úkol pro čtenáře Kanických listů. Nejrychlejší a nejšprávnější odpověď bude odměněna lahví dobrého vína. Odpověď se dozvíte příště.

Ze soutěže jsou vyloučeni členové redakční rady a jejich rodinní příslušníci. 😊

Odpověď zasílejte na e-mail redakce:

redakce@obeckanice.eu

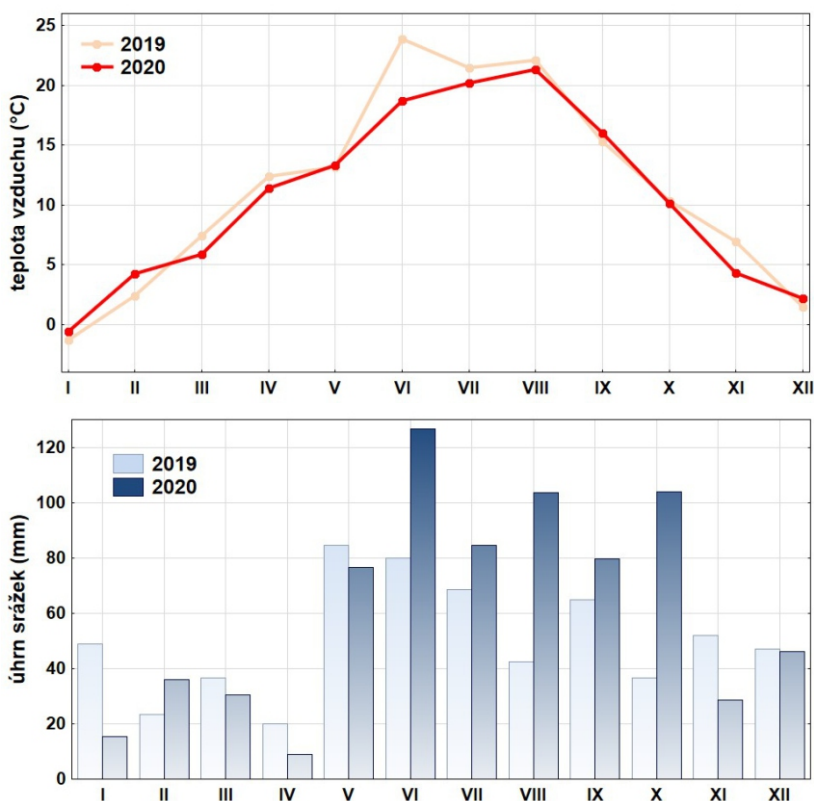
Podzim a rok 2020 v Kanicích

Teplotní a srážkové charakteristiky podzimu 2020 v Kanicích.

	Září	Říjen	Listopad
T_{avg}	16,0 °C	10,1 °C	4,3 °C
T_{max}	34,3 °C (14. 9. 14:40)	26,4 °C (3. 10. 14:40)	19,0 °C (3. 11. 15:00)
T_{min}	0,6 °C (20. 9. 6:00)	0,5 °C (30. 10. 3:20)	-5,7 °C (24. 11. 08:20)
Sr_{sum}	79,5 mm	104 mm	28,5 mm
Sr_{max}	23 mm (26. 9.)	33,5 mm (14. 10.)	9,5 mm (2. 11.)

ROK 2020:

Průměrná roční teplota vzduchu v Kanicích (10,6 °C) byla o 0,7 °C nižší než v roce 2019. Absolutně největší meziroční rozdíl nastal v červnu, který byl v roce 2019 dokonce o 5,2 °C teplejší. Naopak všechny zimní měsíce (leden, únor, prosinec) roku 2020 byly nepatrně teplejší. Roční srážkový úhrn (740 mm) výrazně překonal hodnotu z roku 2019 (605 mm), na čemž se podílelo především vlhké období červen–říjen, které se mj. příznivě projevilo v podzimním obnovení pramene Srnčí studánky.

Roční chod průměrných měsíčních teplot vzduchu (nahore) a měsíčních srážkových úhrnů (dole) v Kanicích v letech 2019 a 2020.

Pozvánka na kulturní a sportovní akce pro veřejnost v Kanicích

V souvislosti s trvajícím omezením není pro pořadatele lehké akce plánovat, může tak docházet ke změnám uvedených akcí, jejich rušení, ale i ke vzniku nových.

Aktuální přehled akcí najdete vždy v aktualitách na webu obce Kanice: www.obeckanice.eud.cz

2021

duben	Setkání u cimbálu	Hodový výbor Kanice
11. 4.	1. organizační nácvik pro zájemce, kteří se chtějí účastnit hodů	Hodový výbor Kanice
12. 4.	Zápis dětí do 1. třídy ZŠ Kanice	ZŠ Kanice
12.–16. 4.	Vydávání zápisních lístků do MŠ	MŠ Kanice
17. 4.	Oslava 60. výročí otevření nové školní budovy v Kanicích	ZŠ Kanice
duben	Bazárek dětského oblečení, hraček a sportovních potřeb	tKanička
30. 4.	Pálení čarodějnic	Hasiči Kanice
10.–11. 5.	Zápis dětí do MŠ Kanice	MŠ Kanice
květen	Putování za pokladem pána z Nového hradu	tKanička
červen	Pohádkový les	tKanička
červen	Letní kino	Knihovna Kanice
25. 6.	Stavění máje a zvaní na hody	Hodový výbor Kanice
26. 6.	Krojované hody Kanice	Obec a Hodový výbor Kanice
červenec	Letní kino	Knihovna Kanice
srpen	Letní kino	Knihovna Kanice

Zapojte se do tvorby Kanických listů, je to i váš zpravodaj!

Pokud máte připomínky, návrhy, podněty, nebo rovnou hotové příspěvky do konkrétních rubrik obecního zpravodaje, neváhejte a podělte se s námi o ně. Příspěvky budou redakční radou průběžně zpracovávány do nových čísel dle tematického zaměření.

Uzávěrka příspěvků do dalšího čísla je **16. 5. 2021**.

V případě zájmu o jakoukoli formu spolupráce nás kontaktujte na redakčním e-mailu:

redakce@obeckanice.eu

Kanické listy

Zpravodaj územního samosprávného celku, vydává Obec Kanice, Kanice 76, 644 01 Kanice, IČO: 00363171, evidenční číslo MK ČR E23486, ročník IV. – únor 2021.

Redakční rada:

Hana Rakšány Dvořáková (šéfredaktorka), Petr Ševčík st., Blanka Kalivodová, Ivo Pernica, Kristýna Rotreklová, Karel Hynšt, Martin Ondroušek, Jan

Beran, Jan Drábek, Marie Šmahelová, Aneta Minaříková, Petr Kolář.

Grafická sazba: Nicol Kolářová.

Jazyková korektura: Petr Kolář.

Kontakt na redakci:

redakce@obeckanice.eu

Toto číslo vyšlo 26. 2. 2021 nákladem 430 ks.
Pro občany Kanic zdarma.

Foto: redakce a autoři článků, pokud není uvedeno jinak. Za věcnou správnost odpovídají autoři.

Redakce si vyhrazuje právo zaslané příspěvky upravovat, případně neuveřejnit. Nevyžádané rukopisy se nevracejí.

Veškeré materiály otištěné v Kanických listech jsou uveřejněny se souhlasem autorů. Jejich další použití třetími stranami podléhá autorským právům a zákonu upravujícímu tato práva.